

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

Președinte – Ion Guzun,

Judecători – Nadejda Toma, Petru Moraru,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, și de inculpații Roșca Vasile Constantin și Gaina Alexandru Dumitru împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2014, în cauza penală în privința lui

Roșca Vasile Constantin, născut la 27 octombrie 1982, originar din s. Ciocîlteni, r-nul Orhei, domiciliat în mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 200/1, ap.54.

Gaina Alexandru Dumitru, născut la 16 mai 1982, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Cuza Vodă, 39/4.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 15.09.2011 – 12.07.2012,*

2. *Instanța de apel: 15.10.2012– 03.04. 2013,*

Rejudecare: 23.12.2013 – 27.03.2014

3. *Instanța de recurs:*

01.08.2013 – 12.11.2013, dispusă rejudecarea,

11.08.2014 – 17.09.2014.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 12 iulie 2012 a fost încetat procesul penal în privința lui:

- **Gaina Alexandru** în baza art.165 alin.(2) lit. d), g) Cod penal, pe motiv că fapta acestuia constituie contravenția prevăzută de art.335 Cod contravențional, fiind încetat procesul contravențional pe motivul expirării termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

- **Roșca Vasile** în baza art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, pe motiv că fapta acestuia constituie contravenția prevăzută de art.335 Cod contravențional, fiind încetat procesul contravențional pe motivul expirării termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

Acțiunea civilă a lui Zorilo Elena privind încasarea prejudiciului a fost lăsată fără soluționare.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că la 11 iunie 2011 Gaina Alexandru, aflându-se în mun. Chișinău, cunoscând cu certitudine că Zorilo Elena prestează servicii sexuale contra plată, s-a prezentat la domiciliul ultimei din str. Zelinschi 5/4, ap.9, mun. Chișinău, unde a obținut servicii sexuale acordate de aceasta.

Ulterior, Gaina Alexandru, depistând dispariția mijloacelor bănești proprii în sumă de 500 euro și presupunând sustragerea acestora de către Zorilo Elena, i-a comunicat despre acest fapt lui Roșca Vasile, după care împreună și de comun acord cu acesta, în scopul exercitării unui drept efectiv și presupus de recuperare a mijloacelor bănești, în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, la 27 iunie 2011, s-au prezentat la domiciliul părții vătămate Zorilo Elena, unde au solicitat să le transmită banii în sumă de 500 euro, dintre care au primit bani în sumă de 500 lei, sumă care le-a fost transmisă benevol de către aceasta.

La 29 iunie 2011, Gaina Alexandru, împreună și de comun acord cu Roșca Vasile, acționând întru atingerea scopului de restituire a mijloacelor bănești, a contactat-o telefonic pe Zorilo Elena și a cerut de la ultima să le transmită cealaltă parte a sumei de bani. Ulterior, la 30 iunie 2011, Gaina Alexandru, împreună cu Roșca Vasile, acționând de comun acord, în scopul restituirii mijloacelor bănești de către Zorilo Elena, prezentându-se la domiciliul acesteia, au cerut de la ea să le fie transmisă cealaltă parte a sumei de bani, după care Roșca Vasile a luat din portmoneul acesteia suma de 350 lei și 5 dolari SUA.

La 04 iulie 2011, Gaina Alexandru, acționând împreună și de comun acord cu Roșca Vasile, întru realizarea intențiilor sale de restituire a mijloacelor bănești de către Zorilo Elena, s-au prezentat în ap.34 din bd. Dacia 1/3, mun. Chișinău, unde Gaina Alexandru a săvârșit un raport sexual benevol cu Zorilo Elena, apoi a solicitat de la aceasta ca pînă la 05 iulie 2011 să acumuleze suma de 500 lei, pe care să le o transmită lor. Ulterior, la 05 iulie 2011, Gaina Alexandru împreună cu Roșca Vasile, acționând de comun acord, s-au prezentat la domiciliul lui Zorilo Elena, unde din nou au solicitat să le transmită următoarea rată a datoriei în sumă de 500 lei, iar după transmiterea banilor de către Zorilo Elena, au fost reținuți de către colaboratorii de poliție.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie recunoscuți vinovați și condamnați:

- Gaina Alexandru, în baza art.165 alin.(2) lit. d), g) Cod penal la 12 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele administrative ale statului pe un termen de 5 ani;

- Roșca Vasile, în baza art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele administrative ale statului pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului procurorul a invocat ilegalitatea sentinței, deoarece conform probelor acumulate în dosar, sînt întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii imputate acestora și nu a contravenției prevăzute de art.335 Cod contravențional; probele cauzei, interceptările video a comunicărilor, convorbirilor telefonice, declarațiile părții vătămate, procesele-verbale de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice, demonstrează caracterul agresiv al inculpaților față de partea vătămată, inclusiv insistența de a încasa mijloace bănești de la aceasta în rezultatul practicării prostituției, astfel că acțiunile acestora întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului, cu menținerea sentinței instanței de fond.

5. În motivarea soluției instanța de apel a indicat că prima instanță, încetînd procesul penal în privința inculpaților pe art.165 alin.(2) Cod penal, a analizat și verificat probele prezentate de acuzare, dându-le o apreciere multilaterală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității, utilității și coroborării lor, fiind administrate în mod legal, cu respectarea normelor procesual penale, atît în cadrul urmăririi penale, cît și în cadrul cercetării judecătorești.

Instanța de apel a relatat că, analizînd în cumul probele administrate în cauză, a ajuns la concluzia că învinuirea înaintată lui Gaina A. și Roșca V. nu și-a găsit confirmarea și dovedesc nevinovăția acestora în comiterea infracțiunii incriminate, deoarece reieșind din declarațiile părții vătămate, aceasta practica în mod benevol prostituția, activitatea era înfăptuită în mod liber și benevol, fără careva influență din partea inculpaților, care nu au intervenit cu acțiuni fizice sau psihice asupra părții vătămate în alegerea activității de practicare a prostituției.

În ce privește incriminarea inculpaților a abuzului de poziție de vulnerabilitate a părții vătămate, instanța a menționat că, din declarațiile acesteia rezultă, că dînsa nu se afla într-o situație materială precară, de care ar fi profitat inculpații, deoarece aceasta avea o activitate permanentă aducătoare de venituri și bursă de studii stabilă, fiind în stare să achite gazda, contractul de studii și să acorde bani cu împrumut.

Referitor la incriminarea lui Gaina A. a semnelui calificativ - *de folosire a violului la trafic de ființe umane*, instanța a concluzionat că datorită activității părții vătămate de prestare a serviciilor sexuale, activitate pe care ea nu o ascunde, reieșind din declarațiile ei, ultima a acordat contra plată servicii sexuale benevol inculpatului ca și oricărui alt client, astfel încît nici acest semn calificativ nu și-a găsit confirmarea.

Instanța a concluzionat că prima instanță corect a indicat lipsa în acțiunile lui Gaina A. a componentei infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) și g) Cod

penal și în acțiunile lui Roșca V. a infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, iar reieșind din faptul că aceștia primind banii de la partea vătămată și-au exercitat în mod arbitrar un drept al său, acțiunile lor just au fost calificate drept samavolnicie, prevăzute de art.335 Cod contravențional, deoarece lipsește condiția cauzării părții vătămate a daunelor în proporții mari. Totodată, instanța a considerat corectă și concluzia privind încetarea procesului contravențional din motivul expirării termenului de prescripție prevăzut de art.30 alin.(2) Cod contravențional.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, care a solicitat casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, pe motiv că decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, deoarece vinovăția lui Gaina A. și Roșca V. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) Cod penal este confirmată pe deplin prin cumulul de probe administrate în cauza dată, cărora instanța de apel nu le-a dat o apreciere juridică cuvenită și, astfel, neîntemeiat a susținut soluția instanței de fond de reîncadrare a acțiunilor acestora în prevederile art.335 Cod contravențional.

Consideră că instanțele incorect au pus la baza hotărârilor sale doar declarațiile inculpaților, neîntemeiat apreciind critic depozițiile părții vătămate, care se confirmă prin cumulul probelor administrate în cauză.

Totodată, recurentul invocă și faptul că, în cazul în care instanțele nu au constatat în acțiunile inculpaților elementele infracțiunii de trafic de persoane, urmau să se expună referitor la posibilitatea reîncadrării acțiunilor acestora în baza art.220 Cod penal, ca proxenetism, ceea ce nu a fost făcut, instanțele acceptând versiunea inculpaților, precum că ei au exercitat în mod arbitrar un drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 12 noiembrie 2013, a fost admis recursul declarat de procuror, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a constatat că, concluziile instanței de apel sînt pripite, nu corespund materialelor dosarului și sînt bazate exclusiv pe declarațiile inculpaților, fără ca probele administrate în cauză să fie apreciate în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și coroborării lor, prematur ajungîndu-se la concluzia că faptele inculpaților Gaina A. și Roșca V. constituie o contravenție prevăzută de art.335 alin.(1) Cod contravențional.

Astfel, instanța de fond și cea de apel nu au dat o apreciere obiectivă proceselor-verbale de înregistrare cu tehnică specială, de documentare a înregistrărilor de imagini efectuate la domiciliul părții vătămate, a interceptărilor convorbirilor telefonice efectuate de la numerele de telefon a lui Gaina A. și Zorilo E., de examinare a filmărilor video la momentul transmiterii banilor, de percheziție corporală a lui Roșca V., în rezultatul căreia au fost depistați și ridicați banii în sumă de 500 lei primiți de la partea vătămată, care, în opinia procurorului, confirmă declarațiile părții vătămate, și infirmă declarațiile inculpaților, precum că banii pe

care dînșii îi primeau de la partea vătămată erau datorii acesteia din urmă față de Gaina A.

Prin urmare, dacă instanța de apel, după cum a invocat procurorul în recurs, a considerat că acțiunile inculpaților nu întrunesc elementele infracțiunii de trafic de ființe umane, constatînd că partea vătămată pînă a face cunoștință cu aceștia benevol practica prostituția, nu se afla în stare de vulnerabilitate și avea venituri din această activitate precum și din bursa de studii stabilă, urma să se expună referitor la faptul, dacă în acțiunile acestora persistă elementele infracțiunii de proxenetism, luînd în considerație faptul că aceștea, profitînd de faptul că E. Zorilo benevol practica prostituția, au tras foloase de pe urma practicării acestei activități de către partea vătămată.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2014, a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Roșca Vasile Constantin și Gaina Alexandru Dumitru au fost recunoscuți vinovați de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de articolul 220 alin. (1) Cod penal și condamnați la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 800 (opt sute) unități convenționale pentru fiecare.

10. În motivarea soluției sale instanța de apel a constatat că la 11 iunie 2011 inculpații Gaina Alexandru Dumitru și Roșca Vasile Constantin, aflîndu-se în municipiul Chișinău, acționînd de comun acord, în interes material, intenționat, urmărind scopul exploatării sexuale prin prostituție a victimei Zorilo Elena, născută la 29.06.1992, cunoscînd cu certitudine, că ultima prestează servicii sexuale contra plată, s-au prezentat la domiciliul ultimei de pe str. Zelinschi 5/4, ap. 9, din mun. Chișinău, unde au obținut servicii sexuale acordate de victimă.

Ulterior, după satisfacerea poftelor sexuale, inculpații, urmărind, în continuare, același scop de practicare a prostituției de către victima Zorilo Elena, oferindu-se pentru a-i acorda protecție împotriva organelor de drept și pentru soluționarea conflictelor cu clienții, profitînd că ultima a dat acceptul și a consimțit nestingherit în înțelegere bilaterală la practicarea prostituției, pentru a obține avantaje materiale reciproce, aplicînd violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea victimei, au îndemnat-o și au determinat-o la prostituție, precum și au înlesnit practicarea prostituției, în așa mod, trăgînd foloase de pe urma acestei activități.

La 21 iunie 2011, Gaina Alexandru, care acționa împreună și de comun acord cu Roșca Vasile, în vederea realizării scopului enunțat, continuînd acțiunile privind proxenetismul, s-a prezentat pe adresa din mun. Chișinău, bd. Dacia 1/3, ap.34, unde domiciliu victima Zorilo Elena și a obligat-o să le achite săptămînal suma de 100 euro din banii obținuți în rezultatul practicării prostituției.

La 27 iunie 2011, cu același scop și în aceleași circumstanțe, inculpații au primit de la victima Zorilo Elena suma de 500 lei, la 29 iunie 2011 suma de 1100 lei, iar la 30 iunie 2011, inculpații motivînd că n-a fost achitată suma de 100 euro, aplicînd violența psihică față de ultima, au cerut să le transmită partea neachitată de bani, circa 1100 lei, obținuți din practicarea prostituției. Deoarece victima a refuzat,

din motivul, că nu dispune de banii ceruți, inculpatul Roșca Vasile, care acționa împreună și de comun acord cu inculpatul Gaina Alexandru, fără permisiunea victimei a sustras din portmoneul acesteia 350 dolari SUA. Totodată, în aceleași circumstanțe, folosindu-se de starea psihologică în care se afla victima, inculpații i-au cerut să continue practicarea prostituției, amenințând-o.

La 04 iulie 2011, inculpatul Gaina Alexandru, acționând împreună și de comun acord cu inculpatul Roșca Vasile, realizând scopul, intențiile și acțiunile infracționale, s-a prezentat la domiciliul victimei Zorilo Elena, unde a săvârșit un raport sexual, apoi a obligat-o ca pînă la 05.07.2011, prin practicarea prostituției, să acumuleze 500 lei pentru a-i transmite lor.

La 05 iulie 2011, inculpații s-au prezentat la domiciliul victimei Zorilo Elena și, din banii obținuți din practicarea prostituției, au primit de la ultima 500 lei. După transmiterea banilor de către victimă, inculpații Roșca Vasile și Gaina Alexandru au fost reținuți de către colaboratorii de poliție.

Astfel, acțiunile inculpaților Gaina Alexandru Dumitru și Roșca Vasile Constantin au fost calificate în baza art.220 alin. (1) Cod penal - *proxenetismul, adică îndemnul, determinarea la prostituție, înlesnirea practicării prostituției și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, dacă fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane.*

Totodată, a menționat că, indiciul calificativ „aceleași acțiuni săvârșite de două sau multe persoane”, nu poate fi imputat inculpaților, deoarece la timpul săvârșirii acțiunii, varianta - tip a componentei de infracțiune prevăzute de lege, ce era în vigoare, nu cuprindea acest semn calificativ.

Instanța de apel a concluzionat că, învinuirea pe articolul incriminat și anume art. 165 al. (2) CP RM, înaintată la urmărirea penală și susținută de procuror în ședința de judecată, precum și cerută pentru condamnarea inculpaților în apel, nu cuprinde, sub aspectul laturii subiective, motivul infracțiunii de trafic de ființe umane.

Astfel, în cazul examinat scopul urmărit de inculpați este practicarea prostituției de către victimă, iar motivele infracțiunii se concretizează în interesul material.

În acest sens, se constată că victima a avut libertatea să decidă dacă va practica sau nu prostituția, adică a avut o alternativă între voința inculpaților și între voința sa de a nu se conforma acțiunilor inculpaților, astfel activitatea ei nu s-a realizat prin constrângere sau prin determinare din partea inculpaților.

Instanța de apel de asemenea a menționat că prin comiterea infracțiunii inculpații trăgeau foloase de pe urma practicării prostituției de către victimă, cu toate acestea, ultima își însușea o parte din beneficii, adică, folosul obținut astfel nu era însușit în întregime de către inculpați - situație caracteristică traficului de ființe umane.

La stabilirea pedepsei instanța de apel a luat în considerație prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, și a ținut cont de circumstanțele cauzei enunțate, de gravitatea

infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei asupra restabilirii echității sociale, corectării și reeducării inculpaților, de scopul de prevenire a fenomenului infracțional, de personalitatea acestora, care anterior n-au fost trași la răspundere penală și se caracterizează pozitiv. Astfel, instanța a considerat rațional și rezonabil ca pentru corectarea și reeducarea inculpaților să fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă, în limitele prevăzute de sancțiunea art. 220 alin.(1) Cod penal, deoarece în cauză sînt întrunite condițiile prevăzute de lege, care justifică aplicarea pedepsei non-privative de libertate.

Referitor la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată privind încasarea pagubei morale, instanța a conchis ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

11. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către procuror și de inculpații Roșca V. și Gaina Al.

11.1. În motivarea recursului procurorul a invocat ca temei de recurs art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitînd casarea totală a deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, de către un alt complet de judecată, deoarece acțiunile inculpaților au fost calificate incorect în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, contrar aceluși fapt că prin cumulul de probe administrate în cauză se confirmă cu certitudine că în acțiunile inculpaților sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal.

11.2. Inculpatul Roșca V. în recursul său a solicitat casarea deciziei instanței de apel, în partea aplicării pedepsei penale, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin.(1) Cod penal și liberat de răspunderea penală cu tragerea la răspundere contravențională în conformitate cu art. 55 Cod penal.

Consideră că instanța de apel la stabilirea categoriei de pedeapsă nu a luat în considerație în măsura necesară circumstanțele atenuante, și anume, anterior nu a fost judecat, pentru prima dată a săvîrșit o infracțiune ușoară, se caracterizează pozitiv, nu se află la evidență psihiatrică și narcologică, are studii superioare, căsătorit, la întreținere un copil minor.

Totodată, a menționat că la examinarea cauzei i-a fost lezat dreptul la apărare, prin faptul că în cadrul ședințelor de judecată în instanța de apel nu a fost prezentă partea vătămată, de aceea el și apărătorul său au fost lipsiți de posibilitatea de a pune întrebări pentru a stabili toate circumstanțele de fapt care au avut loc și care au o importanță majoră întru soluționarea obiectivă a prezentei cauze.

11.3. Inculpatul Gaina Al. în recursul său a solicitat casarea totală a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărîri de menținere a sentinței instanței de fond, pe motiv că apelul procurorului a fost greșit admis.

Consideră că, instanța de apel în decizia sa nu a dat apreciere probelor administrate, nu și-a motivat suficient decizia și a fost adoptată o hotărîre de condamnare doar în baza indicării anumitor probe ale părții acuzării înserate în rechizitoriu. A mai indicat că pe parcursul procesului penal nu au fost stabilite cu

certitudine existența în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, iar starea de fapt reținută și de drept stabilită de prima instanță concordă cu circumstanțele și probele administrate – relevate și analizate corect în sentința de încetare.

Totodată, a menționat că, instanța de apel a pus la baza deciziei sale probele obținute de către instanța de fond, fără a examina cauza conform regulilor generale, fără audierea nemijlocită a părții vătămate Zorilo E.

12. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Recurenții invocă în recursurile sale temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) - „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*”, pct. 8) – „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*” și pct. 10) – „*s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*”.

12.1. Colegiul penal, analizând decizia supusă recursului, constată că temeiurile invocate de către procuror și inculpatul Gaina A , ce se conțin în prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul că instanța de apel la judecarea apelurilor a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal consideră că este nefondată invocarea în recurs de către inculpați a faptului că la judecarea cauzei în apel nu a fost audiată partea vătămată, , deoarece din materialele cauzei se constată că instanța de apel a întreprins măsurile necesare pentru a asigura prezența și a audia partea vătămată, ceea ce este confirmat prin expedierea citațiilor la ultimul loc de trai cunoscut a acesteia, precum și prin informațiile prezentate de procuror în ședința instanței de apel, și anume, extrasele din Registrul de Stat a Populației și din baza de date „ACCES”, din care reiese că locul aflării părții vătămate nu este cunoscut. Aceste fapte au fost reflectate în decizia instanței de apel (f. d. 249 v.3).

Colegiul ține să sublinieze că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel din 27 martie 2014, inculpații și avocații acestora au lăsat la discreția instanței chestiunea privind posibilitatea judecării cauzei în lipsa părții vătămate Zorilo E., fiindu-le aduse la cunoștință documentele anexate de către procuror și indicate supra (f.d.239 v. 3).

Mai mult decât atât, în cadrul judecării apelurilor procurorul a solicitat ca instanța de apel și de apreciere, pe lângă alte probe, și proceselor verbale de

audiere a părții vătămate din cadrul urmăririi penale și a ședințelor de judecată. Instanța de apel a examinat declarațiile părții vătămate, iar careva întrebări din partea participanților, inclusiv și avocaților inculpaților n-au parvenit (f. d. 242 v.3).

12.2. Cu referire la pct. 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că sub incidența acestui temei legal se află cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, probele prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care stabilesc circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În speța dată, inculpatul Gaina A. a fost pus sub învinuire de către organul de urmărire penală în baza art.165 alin.(2) lit. d), g) Cod penal – *„traficul de ființe umane, adică recrutarea persoanei, fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, prin amenințare cu divulgarea informațiilor confidențiale familiei victimei sau altor persoane juridice, prin înșelăciune, abuz de poziție vulnerabilă, de două persoane și prin folosirea violului”*, iar inculpatul Roșca V. în baza art.165 alin.(2) lit.d) Cod penal – *„traficul de ființe umane, adică recrutarea persoanei, fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, prin amenințare cu divulgarea informațiilor confidențiale familiei victimei sau altor persoane juridice, prin înșelăciune, abuz de poziție vulnerabilă, de două persoane”* și condamnați de către instanța de apel în baza art.220 alin.(1) Cod penal - *proxenetismul, adică îndemnul, determinarea la prostituție, înlesnirea practicării prostituției și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, dacă fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane.*

Colegiul menționează că, infracțiunea de proxenetism este o infracțiune formală. În modalitatea de îndemn la prostituție, proxenetismul se consideră consumat din momentul îndemnului la prostituție, indiferent dacă persoana îndemnată a adoptat sau nu ulterior hotărîrea de a practica prostituția. În modalitatea de determinare la prostituție, proxenetismul se consideră consumat din momentul luării de către victimă a hotărîrii de a practica prostituția, indiferent dacă această hotărîre a fost sau nu realizată. În modalitatea de înlesnire a practicării prostituției, proxenetismul se consideră consumat dacă, prin ajutorul acordat de făptuitor, a fost facilitată practicarea sau continuarea practicării prostituției. În fine, în modalitatea de tragere de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, proxenetismul se consideră consumat din momentul obținerii de către făptuitor, chiar și o singură dată, a foloaselor patrimoniale de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană.

Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a recalificat acțiunile inculpaților Gaina A. și Roșca V. în baza art.220 alin.(1) Cod penal, motivîndu-și soluția în acest sens, motivarea fiind expusă în pct.10 al prezentei decizii.

Colegiu penal de asemenea menționează că practica judiciară vine în

susținerea acestei soluții, deoarece în pct. 15¹ din Hotărârea Plenului CSJ a RM din 22.11.2004, nr.37 „Cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii”, cu modificările și completările ulterioare din 22.12.2008, se stipulează că delimitarea dintre infracțiunea de trafic de ființe umane și cea de proxenetism, constă în:

a) Distincția dintre infracțiunea de trafic de persoane în scopul exploatării sexuale ori practicării prostituției, prevăzută de art.165 Cod penal, și cea de proxenetism, prevăzută de art.220 Cod penal, constă în obiectele juridice generice diferite ale celor două incriminări, respectiv în valorile sociale diferite protejate de legiuitor prin textele incriminatorii: în cazul traficului de persoane aceasta fiind apărarea dreptului la libertatea de voință și acțiune a persoanei, iar în cazul proxenetismului – apărarea bunelor moravuri în relațiile de conviețuire socială și de asigurare licită a mijloacelor de existență;

b) În raport cu conținutul dispozițiilor legale menționate în art.220 Cod penal, pe de o parte, și art.165 Cod penal, pe de altă parte, infracțiunea de trafic de persoane se poate realiza numai prin acte de constrângere ori asimilate acestora;

c) În cazul când o persoană, fără a recurge la mijloace de constrângere, îndeamnă sau înlățește practicarea prostituției, ori trage foloase de pe urma practicării prostituției, aceasta săvârșește infracțiunea de proxenetism, prevăzută de art.220 Cod penal;

d) În situația unor acte de recrutare, transportare, transferare, adăpostire sau primire a unei persoane, prin amenințare, violență, răpire, înșelăciune, abuz de autoritate, de starea de vulnerabilitate sau prin alte forme de constrângere, ori profitând de imposibilitatea altei persoane de a-și exprima voința, sau prin oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase pentru obținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra altei persoane, în scopul exploatării acestei persoane, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de persoane, prevăzute de art.165 Cod penal;

e) Proxenetismul se poate manifesta separat. El poate să se transforme în trafic de persoane ori să existe în cumul cu ultimul;

f) În cazul când acțiunile subiectului încep ca proxenetism, iar ulterior acesta acționează asupra aceleiași persoane prin modalitățile specificate la lit. d) al prezentului punct, se va constata săvârșirea atât a infracțiunii prevăzute de art. 220 Cod penal, cât și a infracțiunii prevăzute de art.165 Cod penal, în concurs real de infracțiuni.

Așa dar, traficul este o infracțiune contra persoanei, impusă prin constrângere în diversele ei forme. Proxenetismul este o infracțiune contra sănătății publice și conviețuirii sociale. În fond, prin aceasta se delimitează traficul de persoane de proxenetism (există și alte particularități specifice fiecărei componente de infracțiune).

Cu alte cuvinte, la proxenetism, victima își dă acordul în mod nealterat, voința sa de a se prostitua aparținându-i în totalitate, în mod liber. Deci, victima își dă

acceptul, consimte nestingherit (și întotdeauna în înțelegere cu făptuitorul) în vederea practicării prostituției, în scopul obținerii de avantaje reciproce.

În speța examinată, în acțiunile inculpaților Gaina A. și Roșca V. sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) Cod penal, deoarece ei au îndemnat-o pe partea vătămată Zorilo E. la practicarea prostituției, au facilitat continuarea practicării prostituției și obțineau foloase patrimoniale de pe urma practicării prostituției de către partea vătămată, care a acceptat aceasta.

12.3. Referitor la temeiul invocat de către inculpatul Roșca V., prevăzut la pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul reiterează că, potrivit prevederilor art.75 CP, prin *criterii generale de individualizare a pedepsei* se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art.61 CP, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Sistemul dreptului penal stabilește pedepse relativ determinate, de aceste limite trebuie să se conducă instanța la aplicarea pedepsei. Aceste pedepse sunt: minimum și maximum general și minimum și maximum special prevăzut de fiecare infracțiune în textul incriminator.

Categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blîndă – amendă pînă la cea mai aspră – detențiune pe viață.

Colegiul penal menționează că deși Codul penal prevede și liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională (art.55 Cod penal), însă aceasta poate fi aplicată doar în cazul cînd instanța de judecată constată că în cauză sunt întrunite condițiile prescrise de această normă, și anume:

- 1) infracțiune săvîrșită să fie de categoria celor ușoare ori mai puțin grave;
- 2) infracțiunea să fie săvîrșită pentru prima oară;
- 3) persoana vinovată să-și recunoască integral vina;
- 4) să fie reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune;
- 5) să se constate că corectarea persoanei vinovate este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Colegiul penal consideră necesar de a menționa că prin sintagma „poate” din textul alin.(1) art.55 Cod penal, legislatorul a indicat că aplicarea acestei norme nu

este o obligație a instanței de judecată, ci un drept al acesteia. Astfel, instanța trebuie să ajungă la convingerea că corectarea persoanei vinovate este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale, în cazul când sunt stabilite condițiile menționate în alin.(1) art.55 Cod penal.

Reiesind din cele expuse supra, Colegiul penal a ajuns la concluzia că instanța de apel, soluționând cauza și stabilind măsura de pedeapsă corect a conchis că în privința inculpatului Roșca Vasile nu urmează a fi aplicate prevederile art. 55 Cod penal, de aceea nu găsește careva temei de a interveni în acest sens în decizia instanței.

12.4. Astfel, instanța de recurs reține că temeiurile invocate de recurenți, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct.6), 8) și pct.10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare hotărârea atacată este legală și întemeiată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 CPP, de aceea recursurile ordinare declarate de către procuror și de către inculpații Gaina Alexandru și Roșca Vasile se declară inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, și de inculpații Roșca Vasile Constantin și Gaina Alexandru Dumitru împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2014, în cauza penală în privința lui **Roșca Vasile Constantin și Gaina Alexandru Dumitru**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia integrală publicată la 29 octombrie 2014.

Președinte

Ion Guzun

Judecători

Nadejda Toma

Petru Moraru